

TRẦN THỊ BÔNG GIẤY

(TỰ TRUYỆN)

NHẬT NGUYỆT
BUỒN NHƯ NHAU

(TỰ TRUYỆN)

VĂN UYÊN 2016

NHẬT NGUYỆT BUỒN NHƯ NHAU
(Tự Truyện)

Bản Dành Riêng Cho Trần Thị Bông Giấy

Bìa: *Thu Vân trên sân khấu Duy Tân, Dalat.
(Tháng 1/1975) (Ảnh bác Châu).*

VĂN UYÊN EDITION.

Third Printing, hardcover, July 2016 by
VĂN-UYÊN PUBLISHING COMPANY
849 N. Second St.
San Jose, CA 95112, USA

Copyright © by VĂN-UYÊN, USA
Text copyright © by TRẦN THỊ BÔNG GIẤY

All Right Reserved. No part of this publication may be reproduced or transmitted in any form or by any mean, electronic or mechanical, including photocopy, recording, or any information or storage retrieval system now known or to be invented, without permission in writing from the publisher, except by a reviewer who wishes to quote brief passages in connection with a review written for inclusion in a magazine, newspaper or broadcast.

Printed in the United States of America by
VĂN UYÊN PUBLISHING COMPANY.

Thư Từ Liên Lạc:
Trần Thị Bông Giấy
Nhà Xuất Bản Văn Uyên
849 N. 2nd St.
San Jose, CA 95112, USA
Điện Thoại: (408) 288-8869
E-mail: ttbg@sbcglobal.net
www.tranthibonggiay.net

*Kính dâng Mẹ,
người đã từng nhiều đêm thao thức
theo những bước gang hồ biển biệt của con.
(TTBG)*

*Đây là tác phẩm hoàn toàn thật,
rút ra từ những phần đời riêng của tác giả,
không chút gì hư cấu, từ địa danh
đến tên tuổi các nhân vật và chi tiết từng sự kiện.
Những "nhân vật", có người đang còn sống,
hoặc ở Việt Nam, hoặc ra ngoại quốc;
nhưng cũng có người
đã vĩnh viễn "bỏ cuộc chơi"..
Từ lòng trân trọng yêu mến đối với quá khứ
và kỷ niệm, tác giả không muốn làm
cái việc thông thường
vẫn thấy ghi nơi đầu trang nhất nhiều tác phẩm:
"Mọi tên tuổi nhân vật đều do óc tưởng tượng.
Nếu có sự trùng hợp chỉ là ngoài ý muốn tác giả."
Vậy, dám mong "những người xưa" có tên nêu trong
tác phẩm, nếu có điều chi phiền trách,
xin thông cảm và niệm tình tha thứ.
Sự Thật muôn đời vẫn là đầu mối dẫn đến
cái Thiện và cái Đẹp của Cuộc Đời.*

*Trân trọng,
Trần Thị Bông Giấy
[]*

*"Ngay bây giờ, sau phen thất bại, tôi tiếp tục tin rằng,
đẹp hơn vẫn là cố gắng yêu mãi,
cho dù người khác không muốn như thế."
(Maintenant encore, après l'échec, je continue à croire qu'il est plus beau
d'essayer de les aimer,
fut-ce malgré eux.)
("Climats", André Maurois)
[]*

NHỮNG BƯỚC KHỞI ĐẦU...

(Tự Truyện)

Tháng 7/1974

Dalat làm tôi mệt mỏi và Sài Gòn khiến tôi chán chường. Một năm trời với đám học trò nhỏ ở Trung Tâm Giáo Dục Hùng Vương và những tháng ngày lang thang nơi các quán *café*, quán nhạc trên các dốc đá mù sương đã là những gì khiến tôi muốn từ bỏ ngay lập tức để lại mang ý nghĩ ra đi.

[]

Nha Trang, thứ Hai 22/7/1974

Trên phố chiều Chủ nhật của buổi đầu tiên trở lại thành phố biển, không gian rực rỡ những tia nắng vàng chói lọi, bầu trời thắm đẫm màu xanh, trong tôi bỗng dưng lên một nỗi rộn ràng kỳ lạ mà không hiểu do đâu. Cá tính dần thân mạnh mẽ tràn ngập tâm tư, những bước chân tung tăng đơn độc mang đầy tính chất hiếu kỳ háo hức, tôi đắm ngồ ngàng với ý tưởng muốn dừng lại cuộc đời nơi đây đắm thắm, kiếm tìm cho mình một sự thoải mái mà đã 25 năm qua, tôi mãi tìm vẫn không hề thấy. Ý tưởng trở nên rõ nét hơn khi đi ngang *Nha Trang Dancing* trên phố Độc Lập, tôi tự hỏi mình:

“Tại sao không xông vào chinh phục giới sống về đêm bằng tiếng đàn mềm mại quyến rũ để thực hiện cái ước mơ đã từng tâm sự với anh Thuận Văn Chàng ngày còn đi học: ‘Trên đời, chỉ có hai cuộc sống được em ưa thích hơn cả: 1/ Những bước giang hồ vô định của kẻ yêu thiên nhiên, xem vật chất lợi danh không quan trọng cho bằng sự ra đi không mỏi. 2/ Cuộc sống của những nghệ sĩ biểu diễn tài năng trong những phòng trà, vũ trường đầy khói thuốc và ánh đèn màu’...”

Đã thật xa rồi những câu tâm sự về đêm nay trong cơn ngái ngủ nơi nhà Bà Ngoại, tôi viết cho người trưởng ban nhạc Nha Trang Dancing lá thư nói lên ước vọng thứ hai của nội tâm mình:

“Nha Trang, thứ Hai ngày 22/7/1974

Kính ông,

Tôi xin được giới thiệu là Thu Vân, 25 tuổi, đã tốt nghiệp violon trường Quốc Gia Âm Nhạc Sài Gòn năm 1967. Nếu có thể, tôi mong được hợp tác cùng quý ban nhạc trong phần việc chơi violon. Tuy nhiên nếu có bị từ chối, tôi cũng sẽ không mang ý nghĩ nào ngoài sự thất vọng chút ít là không được học hỏi âm nhạc cùng các ông. // Lẽ ra tôi phải biết chờ đợi để được tiếp chuyện thẳng nơi ông, nhưng xin ông hiểu cho là tôi vẫn còn e ngại sự bị ông từ chối khi đối diện, nên phải có thư này để tỏ lòng tôn trọng.

Xin kính chào và cầu chúc ông cùng ban nhạc mọi điều như ý. Địa chỉ: Thu Vân, 7B Quang Trung, Nha Trang. ”

Với bản tính tiên phong tìm kiếm, tôi muốn thử thời vận một phen bằng cái tâm hồn mạnh mẽ và tiếng đàn đã từng làm bao người đàn bà khóc và nhiều

người đàn ông say mê thương cảm. Được hay không không phải là trọng điểm, mà vấn đề chính nằm ở chỗ “*lao đầu, dẫn thân*” .

[]

Nha Trang, thứ Ba 23/7/1974

Thật ngỡ ngàng đến bàng hoàng khi nhận thư trả lời của người trưởng ban nhạc Nha Trang Dancing vào ngày kế tiếp, gửi qua nhà dì Túy sau khi đã đến tìm tôi ở 7B Quang Trung mà không gặp, (khi ấy tôi đang trở lại nhà cậu Di ở Cam Ranh):

“*Cô Thu Vân,*

Tôi đã đọc thư cô. Vậy mời cô ra Nha Trang gặp với violon để làm testing một chút, sau đó sẽ thu xếp cho kịp ngày 25/7 khai trương ban nhạc Nautique.

-Từ 19h30 ở Nha Trang Dancing.

-Ban ngày ở số 75 Hoàng Tử Cảnh, nhà anh Hoàng Cầm.

23/7/1974, Ngọc. ”

Nổi bàng hoàng càng cao hơn khi từ lá thư nhỏ đang cầm trên tay, tôi bỗng nhận ra sự vói vác gần được đến đích trong ước vọng thứ hai của đời mình. Vấn đề còn lại là *testing* như người đàn ông tên Ngọc viết và điều này không đáng lo ngại.

Trong óc tự hỏi Ngọc là ai, như thế nào, mà chịu không trả lời được.

[]

Nha Trang, thứ Tư 24/7/1974

Từ Cam Ranh, tôi bay ra Nha Trang, đến nhà anh Hoàng Cầm để làm cuộc tổng duyệt lúc 10 giờ sáng. Trong đây đủ các người nhạc sĩ (mà tôi là con chim lạ), tôi không thấy người đàn ông tên Ngọc đâu, nhưng khi nhắc đến tên người này, tôi đọc thấy trên mặt những nhạc sĩ hiện diện một nỗi e dè pha lẫn nề trọng.

Lúc 1 giờ trưa, tan buổi tổng duyệt, tôi đáp ngay chuyến xe cuối lên Dalat để lấy về cây *violon* còn gửi trên ấy cho kịp ngày mai quay lại Nha Trang làm buổi khai trương.

Buổi chiều lạnh, Dalat tung bừng náo nhiệt, tôi với Trần Quảng Nam và Nguyễn Phước phóng xe *vespa* qua khắp các con đường, tâm tư tràn ngập nỗi vui kỳ lạ. Rõ ràng cuộc đời đang mở ra trước mặt. Trên môi, nụ cười cứ luôn nở rộ khiến hai người bạn ngạc nhiên vì thái độ yêu đời đặc biệt của tôi buổi hôm nay, và tôi cũng chẳng nói gì cho họ biết nguyên nhân.

[]

Nha Trang, thứ Năm 25/7/1974

Trở lại Nha Trang khi trời vừa sáng. Trời Dalat mây cao có Nam và Phước đưa tiễn ra bến xe đã không gọi lên chút luyến lưu nào trong tôi. Tôi cũng nghe thật lạnh lẽo trước cái tình đậm đà của Phước dành cho, ra đi mà lòng không còn vương bận chút gì theo tất cả mọi người, mọi vật ở thành phố non cao.

Quả là bội bạc!

[]